

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastónj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu, naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. — Naznanilo stane 8 kr. za dostopno petit-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko ceneje.

Štev. 24.

V Ljubljani, 17. decembra 1891.

Letnik IV.

Vesele božične praznike!

Dandanes živimo v zelo viharnih in nemirnih časih. Nasprotij je vse polno po svetu; le iskrice je treba in v boj se vderó milijoni vojakov. V naši državi je vse polno preprirov; posamezni narodi se sovražijo, si nasprotujejo in škodujejo, kjer koli le morejo. Tudi med Slovenci divja že nekaj let kvarljiv bratovski prepír.

Ni čuda, da je tako. Mnogi se izneverjajo Bogu, zametujejo postavo božjo, zaničujejo in zatirajo katoliško cerkev, njene naprave, njene duhovnike in druge verne spoznovalce. — Mnogi so zapustili Boga,

Marijaniški gojenci pred jaslicami.

(Iz „Dom in Svet“-a št. 12, l. 1890.)

zato pa ljudi zapušča sreča, blagoslov božji. — Med te bojne klice, ki se čujejo na svetu, pa donijo vzlasti o Božiču iz nebes glasovi miru: Čast Bogu na visokosti in mir ljudem na zemlji.

Da bi pač ljudje razumeli te glasove! — Da bi jih umeli vsaj mi Slovenci, ter vsi vernovdani katoliški cerkvi hiteli k jaslicam molit božje Dete, spoznavat svojo katoliško vero. Tedaj bi vsvetela povid med nami ona krščanska ljubezen, katere priča so gojenci „Marijanišča“ na naši božični sliki. Z njimi vred bi vsi Slovenci pevali in delali po božičnem slavospevu: Čast Bogu na visokosti in mir ljudem na zemlji!

Vabilo na naročbo.

Leto se bliža svojemu koncu in „Domoljub“ želi vsem svojim prijateljem, zlasti naročnikom: **Vesele božične praznike in srečno novo leto!**

„Domoljub“ je pričel izhajati s tem namenom: da hrani, utrjuje in razširja med našim narodom katoliško, slovensko in gospodarsko zavednost, da prinaša bralcem najnovejše dogodke, da s tem svoje bralce podučuje in kratkečasi.

Namen „Domoljuba“ je: **Braniti pred napadi tujih in domačih nasprotnikov vero katoliško in besedo materino in truditi se, da v javnem življenju pride do svojih pravic tudi kmet, obrtnik in rokodelcec, ki po pravici toži o prevelikih davkih.**

Upamo, da je „Domoljub“ v preteklih štirih letih vestno in pošteno spolnoval stavljeno si nalogo.

To najbolj jasno spričuje veliko število naročnikov. **Hvaležni Bogu in dobrim prijateljem smemo že sedaj reči, da ga še ni bilo slovenskega časnika, ki bi imel tolike naročnikov, kakor jih ima „Domoljub“.** — Razširjen je po vsem Slovenskem in dobiva vedno več naročnikov po Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Goriškem in Primorskem. — Pri tem seveda imajo naročniki sami največ zasluga. Zato zahvalimo ob tej priliki vse naklonjene podpornike „Domoljuba“, zlasti gospode duhovne, ki se posebno trudijo za razširjanje lista.

Prepričani smo, da bodo list priporočali vzlasti letos, ko so nedavno brali vernikom pastirsko pismo avstrijskih škofov, v katerem naši vrhovni pastirji tako iskreno katoličanom priporočajo katoliške časnike.

Škofje pravijo v tem pismu gledé podpiranja katoliških časnikov te-le prevažne besede:

„Naj bi si pač povsod po katoliški Avstriji šteli v častno dolžnost podpirati katoliško časopisje z vsemi močmi . . . Naj se zjedinijo duhovni in neduhovni ter naj vzdržujejo in vstanové take liste, ki izpolnjujejo nalogo, kakor jo sv. Oče odločujejo katoliškim časnikom. Potem katoliška Avstrija ne bo redila s svojim denarjem zavdajalcev, ki ji zastrupljajo srčno kri; nič več ne bo vriskala nasproti onim, ki zaničujejo njeno vero in zasmehujejo njeno poštenost. Nehala bo prijaznost s nazori, ki so cerkvi sovražni in izginila bo s tem združena verska vnemarnost.“

Listek.

Božična povest.

1.

Približali so se zopet veseli božični prazniki. Vsak kristijan se jih raduje, vzlasti imajo otroci o Božiču mnogo nedolžnega veselja z jasicami. Povsod po krščanskih družinah se pozna, da se bližajo lepi prazniki. Ako le mogoče, snidejo se ob tem času vsi udje družine pod domačo streho, da ondi pri gorki peči kramljajo o nekdanjih časih, ko so tudi sami imeli še toliko nedolžnega božičnega veselja, kakor ga imajo sedaj njih otroci.

Za družino rokodelca Ivana Vlaha, ki je prebival na severu v pomorskem mestu H., bili so pa ti prazniki polni britkostij, kakor nam pričajo ti-le dogodki iz njegovega družinskega življenja:

Bilo je nekaj dnij pred Božičem. Vse polno ljudi je zbranih na morskem obrežju. Ravnokar je zapustil parnik luko, da prepelje potovalce čez morje v daljno Ameriko. „Upanje“ je ime parniku. Krasno

odsevajo črke tega imena na ladiji. Pomenljivo ime! Da, upanje, poslednjé upanje je bila mnogim popotnikom na ladiji ta pot v Ameriko. Njej so darovali zadnje svoje imetje, njej izročili svoje življenje, katero jim je bilo neznosno v starem svetu. Gospodarji razprodanih kmetij in ubožni rokodelci — teh je bilo največ na ladiji — iskali so rešitve sebi in družinam v novem svetu. Nadejali so se sreče v Ameriki in zato se pogumno izročili „Upanju“, ki sedaj tako ponosno plove po prostranem morju, kakor da bi same bogatine preseljevalo v Ameriko. Toda se li bodo ti upi, te nade izpolnile, to je drugo vprašanje. Res je! Mnogo jih je šlo v Ameriko iskat sreče in našli so jo; še več pa jih je, ki je niso našli, katerim je tudi splavala po vodi zadnja nada: videti še kedaj domače trate in gorice, počivati v domači zemlji! . . .

Na bregu stoji mlada žena in britko joka. Žujo plaka tudi milo dete v materinem naročju. Neprestano se ozira za ladijo, ki se vedno bolj oddaljuje od brega; tudi ta žena ima vse svoje nade na tej ladiji. „Oh, sedaj sem sama, zapuščena! Oj zakaj si me zapustil, zakaj si se ločil od svojega deteta?“ vzdihuje vsa obupana mlada mati.

Tako škofje priporočajo katoliške časnike! Tako jih priporočajo v cerkvi s prižnice. — Po vzgledu svojih škofov naj tudi duhovniki vzlasti sedaj ob novem letu blagovoljno priporočajo v cerkvi katoliške časnike in med tem vzlasti „Domoljuba“. — Duhovno pastirstvo bo gotovo zelo olajšano po onih krajih, kjer bodo razširjeni katoliški listi.

Iskreno bi želeli, da bi se naročevanje „Domoljuba“ po farah tako vredilo, kakor naročevanje knjig Mohorjeve družbe. Da bi namreč farani skupno naročevali in skupno prejemale „Domoljuba“. — Res, da si s tem duhovnik nakoplje nekaj novega dela, toda iz skušnje smemo reči, da ima to delo na drugi strani obilno plačilo. Duhovnik ima namreč tudi v tem oziru jasen pregled o razmerah po fari, vtrjuje se tem potom med verniki in med njim vez, katero nasprotniki vzlasti dandanes vedno hujše trgajo, skrbi se s tem za razširjanje dobrega berila, trudi se za izobrazbo ljudstva itd. Doseže se veliko, prav veliko.

V tem oziru prosimo sedaj ob novem letu gospode duhovne in druge prijatelje „Domoljuba“ blagohotne podpore! — V ta namen dajali bomo na vsakih deset „Domoljubov“ naročenih pod skupnim zavitek enajstega po vrhu! K sklepu imamo do svojih naročnikov nekaj želj in prošenj:

1. **Vsi dosedanji naročniki ostanite „Domoljubu“ zvesti tudi v novem letu!**
2. **Vsak naročnik naj se potruji, da pridobi „Domoljubu“ vsaj enega novega naročnika.**

3. **Naročniki iz posameznih far ali občin naj si list skupno naročajo, skupno denar pošiljajo in skupno list prejemajo.**

4. **Naročniki naj vsi kmalu pošljejo 80 kr. kot celoletno naročnino za „Domoljuba“.** — Ako je kedo dolžan naročnino za nazaj, naj svoj dolg kmalu poravnava. Stroškov pri „Domoljubu“ je veliko, zato treba zanj tudi mnogo denarja. Ker pa je cena tako nizka, zato je treba, da list vsak naročnik plača ob pravem času.

5. **Ako je naročnik list plačal, pa ne dobi kake številke, vzame naj kos papirja ter naj zapiše nanj: Zadnje številke podpisani naročnik ni prejel, ta papir naj pregane ter na zunanjo stran zapiše naslov: Opravišтво „Domoljuba“ v Ljubljani. To pisemce se ne sme zapečatiti, oddá naj se na pošto in ni treba nobene marke plačati.**

6. **Ako kedo lista ne želi več prejemati, zapiše naj na zavitek lista: Se ne sprejme.**

Zakaj jo je zapustil? Vedela je dobro, zakaj. Ni se ji izneveril, ni jo pregovoril ne zapeljal. Zvest mož ji je bil tudi tedaj, ko se je ločil od nje.

„Veš, draga moja“, govoril ji je pred odhodom, skupno sva dosedaj delila veselje in žalost in te je bilo mnogo več nego veselja. Poznaš me, da bi rad skrbel za-te in za drago mi dete. A razmere so ti znane; odkar je pogorela tovarna in so delo v njej opustili, jaz v tem kraju za svoje rokodelstvo ne najdem primerne delo. Po svetu torej moram iti in ker pravijo, da se v Ameriki dobro zasluži, poskusim tam svojo srečo. Prvi denar, katerega prislužim, pošljem tebi, da prideš z otrokom za menoj. — Med tem pa bo Petrovec, prijatelj moj od mladih nog, skrbel za-te, da boš imela najpotrebnejše; obljubil mi je pod prisego; njemu sem izročil naslov na-se, njemu bom tudi pošiljal denar, da ti ga oskrbuje iz pošte.“

Tako je tolažil mladi mož potrto svojo ženo, ki se je naposled vdala, češ, le malo časa in tudi jaz se popeljem z detetom v novi svet, v boljše življenje. — Najela si je v velikem mestu stanovanje pri drugih ljudeh in kar moč varčno gospodinjala s

krajcarji, katere ji je mož izročil dotlej, da ji, kakor je upal, zdatnejših ne pošlje iz novega sveta.

Dolgo časa ni bilo nobenega pisma, denarja je bilo vedno manj, torej stiska vedno večja. Prijatelj Petrovec jo je začetkoma večkrat obiskal, a prišel je vselej brez pisma. Tedaj pa ga žena naprosi, naj mu on piše na kraj, kjer se je mislil ustaviti. Tako je poslala žena pismo prvo, drugo in tretje. — Težko je čakala odgovora, čakala nanj tedne in mesece, toda odgovora ni bilo nobenega. Naposled napiše obupno pismo, pojasnjuje v njem veliko svojo revo, da je popolnoma zapuščena, ter da bo morala vbogajme prositi, ako ji kmalu ne pošlje pomoči. Tudi na to pismo ni bilo odgovora.

Tedaj pa se je silna žalost polastila njenega srea. Vedno bolj jo je težila grozna misel: „Mrtev je!“ Skoro bi bila obupala, da je ni na življenje vezala majhna Marica. Od deteta ni mogla, zato je ž njim prosila po mestnih ulicah. Tako je minulo leto dni; približali so se zopet božični prazniki in Vlahova žena jih je v silnih bridkostih praznovala sama kot — beračica! — In take božične praznike je obhajala še večkrat.

Prijatelji „Domoljuba“ na delo! — „Domoljub“ se bo trudil tudi v prihodnjem letu, da bo vstrežal svojim bralcem. Budil bo v srcih svojih bralcev ljubezen do Boga in do katoliške cerkve, navduševal jih bo za lepo našo domovino, in zagovarjal odločno in povsod pravice slovenskega naroda. Poročal jim bo važne novice od blizu in daleč, pripravljenih ima tudi za prihodnje leto celo vrsto zanimivih, podučnih in kratkočasnih povestij in dogodb.

Torej: Vzemite, naročite in berite!

Kaj je novega po svetu?

V državnem zboru se pri raznih razpravah prav pridno oglašajo slovenski poslanci ter pojasnjujejo potrebe, katere imajo njih volilci po slovenskih deželah. Poslanec Povše je temeljito pojasnoval potrebo, da se uredé hudourniki na Gorenjskem, kjer so zlasti v zadnjih letih v kranjskogorskem okraju napravljali silno veliko škodo; opozarjal je poljedelskega ministra na prevažno gospodarsko delo gledé na osuševanje ljubljanskega močvirja. Kakor pa je razvideti iz odgovora ministrovega, se to osuševanje ne bo še kmalu pričelo, ker treba še mnogo preiskav, predno se prične tako veliko in pomenljivo delo. Govoril je tudi poslanec Povše prav stvarno in zanimivo o gorenjskih pašnikih ter živo popisoval žalostne razmere gorenjskih kmetov gledé pašnikov; omenjal je veliko škodo, ki se kmetom godi s pogozdovanjem najboljših pašni-

kov, našteval je tudi slučaje, ki pričajo, kako da se kmetom kazni nakladajo, ne da bi bili poprej zaslišani: Ker ta stvar zanima vzlasi Gorenjce, bo „Domoljub“ o tem še obširneje poročal. — Poslanec Pfeifer tožil je o hudih davkih ter prosil polajšav vzlasi za dolenjske posestnike, katerim trtna uš neusmiljeno končava vinograde. — Posl. Ferjančič je med drugim govoril o urejevanju vipavskih hudournikov in popisoval razmere idrijskih rudokopov. Želeti je, da se zboljšajo plače vrlim idrijskim delavcem, ki so sicer skromni v svojih potrebah in zelo marljivi in delavni, a vkljub temu le težko shajajo in preživljajo svoje družine. — Poslanec dr. Gregorčič je govoril o slabih cestah na Goriškem, pritoževal se o poštnih razmerah, ker uradniki ne znajo slovenskega jezika ter omenjal raznih gospodarskih razmer, ki so važne za goriško

2.

Pet dolgih, britkih let je minulo, polnih gorja za ubogo zapuščeno ženo. Kedor jo je videl pred petimi leti lepo mlado ženo v cvetju svoje dôbe in kedor bi jo bil sedaj spazil blede, bolešno in starikavo ženico, prosečo milodarov, ne bil bi jo več spoznal. Pisala ni več v Ameriko. Petrovec je pisal, kakor ji je rekel, na vse strani, a vse pozvedovanje je bilo zastoj, nobenega odgovora ni dobila žena od svojega moža. — Vzlasi rada je lazila z otrokom na breg, pričakujoč ladij v luko. Tukaj ji je bilo seveda srce posebno britko. Toliko se jih je vračalo, a njega, po katerem je tako silno hrepenela njena duša, njega ni bilo od nikoder; „Upanje“ se je vračalo, a zanjo nade ni donášalo.

V take misli vtopljenja stoji uboga žena nekega dné na bregu ter gleda na neizmerno morje. Rada bi spazila tam za morjem vsaj grob svojega ljubljene moža, a niti groba ne more škropiti s svojimi solzami.

Od daleč pa hitita konja vprežena v lepo kočijo. Uboga žena ne vidi, da se ji bliža voz. Sicer vpije voznik, a zamišljena žena nič ne sliši.

Voznik videč največjo nevarnost, dvigne bič ter šlene po tuji ženski. Udarec jo še le vzdrami, da zapazi voz ter se mu v naglici umakne. Ko pa pogleda v voz, strese se po vsem životu, v vozu namreč zapazi — svojega moža. Dà, prav on je, ki bogato napravljen sedi v kočiji, poleg njega pa mlada lepa ženska. Ta ravno išče denarja, da bi ga dala ubogi beračici, kateri se pozna na obrazu hud udarec od biča.

„Za božjo voljo!“ vsklikne ubožica, vije z rokama in obstane kakor okamnena.

Opozorjen vsled krika pogleda tudi gospod iz kočije, ter v trenutku obledi.

„Kedo si, ženska?“ zakliče.

„Torej ti, moj Ivan, moreš še le vprašati, kedo da sem jaz tvoja poštena žena, katero si ti zapustil v siromaščini, ter se ji nesrečnež izneveril“, odgovori beračica.

„Žena, draga moja žena!“ vsklikne Ivan, hiti odpirat vrata pri vozu; precej je zunaj, kjer ves iznenaden objema in poljubuje svojo ženo.

„Marija, za Boga svetega, Marija, torej vendar ni res, da si umrla, ni res, da je umrla naša Marija. — Jaz prišel sem pomolit na tvoj grob!“

pokrajino. — Med Avstrijo, Nemško, Italijo, Belgijo in Švico so se sklenile *nove trgovinske pogodbe*. Sedaj ni še popolno znano, kakošne nasledke da bodo imele te nove pogodbe za naše kraje. Omeniti nam je za sedaj le, da se bo v prihodnje žito, živina in les bolje prodajalo, nasproti pa utegnejo nove pogodbe škodovati trgovini z vinom in sadjem. O tej prevažni gospodarski zadevi poročamo pozneje, ko bomo dobili zanesljivih poročil od strokovnjakov. — V *Rimu* so imeli italijanski poslanci v zbornici prav živahne seje. Ni jim bilo po godu, kar je rekel minister na Dunaju, da treba zahtevati za papeža popolno prostost in neodvisnost. Nasprotniki papeževi so grozno razgrajali v zbornici, vlada se je zvijala na vse strani. Vidi pa se iz teh razgovorov, da papež v Rimu nima nobenih pravic in da so o tem jedini vlada in poslanci; razloček je le ta, da vlada za sedaj še neče s silo nastopiti proti papežu, mnogi poslanci bi pa raje danes kakor jutri vlomili v Va-

tikan in pregnali papeža. — Skoro jednake razprave so se vršile tudi v *francoski zbornici v Parizu*. Tudi tam so se brezverski poslanci pritoževali nad drznostjo francoskih škofov, češ, da hujskajo proti vladi, ker so se odločno oglasili za pravice papeževe. Zahtevali so poslanci od vlade, da naj jim vzame dohodke in naj novih škofov ne nastavlja. Vlada za sedaj tega ne bo storila, ker se boji ljudstva in zato je rekla, da treba ljudi na take spremembe še le pripravljati, to pa se seveda najlože zgodi po brezbožnih šolah. — Iz *Rusije* še vedno dobajajo žalostna poročila o lakoti, a poroča se tudi, koliko se trudijo Rusi, da bi z obilnimi darovi svojim rojakom polajšali strašne poskušnje. — V *Brazillji* v južni Ameriki ni stalnega miru, odkar so uporniki pregnali postavnega vladarja. Ta je nedavno umrl v Parizu v pregnanstvu. — Na *Kitajskem* še vedno preganjajo in moré kristijane, a vlade nič ne stori, da bi zabranile te silne grozovitosti.

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. Iz Cirknice, dné 15. decembra Kmetijska podružnica v Cirknici je kupila prostor za drevesnico, kamor se bode vže prihodnje leto 4000 drevesc zasadilo. Cirkniški dolini manjka sadnega drevja. Kmetijska podružnica pa namerava ravno

mного sadnega drevja zasaditi, da bodo Cirkničani čez leto lažje pozabili zaslužek z lesno trgovino, ki bode prej ali slej ponehala. Skrbela bode podružnica tudi, da vzgoji na svojem vrtu mnogo gozdnih sadik, da se sčasoma zasade goličave okrog Cirknice in

„Mrtva? Mrtva nisva, živiva še, a lakota kmalu ukonča dete in mene.“

„Moja draga Marica!“ kliče Ivan ter pestuje v naročji svojo hčerko.

Gospodičina v kočiji pa je s čudovitimi čutili spremljala ta prizor; bila je namreč Ivanova nevesta!

Naposled ta vpraša Ivana: „Pojasni mi vendar, John, kaj vse to pomeni! Kedo je ta ženska in čegavo je to dete, ki je pestuješ v naročji?“

„Kedo pa je ta ženska v kočiji, ki se vozi s teboj, kedo je?“ povprašuje Ivanova žena. — Ivan pa, kakor od strele omamljen, obstoji; veselje, da je našel ženo in skrb, kaj bo z nevesto, ta čutila mu polnijo srce.

„To je moja žena,“ reče naposled v kočijo. „To je moja nevesta“, odgovori ženi.

Ni mōči popisati čutil, ki so tedaj zavlada v srcu ubožice na cesti in v srcu gospodičine v vozul Ubožica na ulici vzdiguje roko, kakor bi hotela groziti možu.

„Osleparil si me, pozabil si na-me, nezvestneš!“

„Tvoja Marija, tvoja draga, zvesta žena, katero si toliko ljubil in meni o njej toliko lepega pripo-

vedoval in jo dve leti kot mrtvo objokoval, ona tedaj še živi!“ govorila je Amerikanka. Stopila je tudi ona z voza k ubogi ženi: „Oh reva uboga, koliko pač si morala skusiti, koliko pretrpeti. Toda sedaj je konec tvojim poskušnjam. John ti je zvest ostal, on te ne bo nikdar zapustil. Bodi torej ž njim srečna!“

„Srečna ž njim zraven tebe?“ vprašala je ubožica.

„Zraven mene? Kedo to pravi? Odkar je dokazano, da žena živi, mož nima pravice iskati si neveste. — Vendar, John, pojasni mi to uganjko, saj, ker si mene snubil, trdil si, da ti je žena pred dvema letoma umrla. Pokazal si mi tudi ujen mrtvaški list, torej sem ti morala verovati.“

„Pač sem moral verjeti, da je pravi, saj mi ga je Petrovec, moj prijatelj, sam doposlal,“ pravi Ivan.

„Kaj, Petrovec je to storil?“ vsklikne žena Ivanova, „Petrovec, ki se ni niti zmenil za-me, ki me je zapodil z grda od sebe, ako sem ga prišla prosit pomoči. Glej, Ivan, takemu prijatelju si ti izročil svojo ubogo ženo!“

„Je-li to mogoče?“ vpraša Ivan. „Petrovcu sem pošiljal za-te denar dve leti, da se pošteno preživita. Tretje leto sem mu poslal denar za pot in sicer

se tako zabrani pot burji, ki le pogostokrat razsaja po dolini. Letošnjo jesen je, hvala Bogu, še nismo mnogo občutili. Vže mnogo let ni bilo tako lepe in gorke jeseni.

Svetli knez Windischgraetz je poslal, kakor ima vže dolgo let navado, tudi letos ubožcem dveh vasi, ki ste pripadali nekdanj pod Haasberško graščino, za božičnico 50 gl. Med letom pa je raznim revežem Cirkniške fare vže poslal okrog 140 gl. miloščine. Bog obilno povrni blagemu dobrotniku!

Iz Št. Jurija pri Šmarji. 12. decembra. V otožni pusti jeseni smo imeli pri nas vesele dni, ko so namreč č. g. župnik nam preskrbeli sv. misijon, katerega so vodili č. gg. lazaristi iz Ljubljane prideniši dne 30. novembra. V ganljivem govoru je č. g. Hajdrih pripravil otroke za vredno sv. obhajilo. Enako ganjivi so bili tudi ostali govori in imeli velik vpeh. Ljudstvo je z veseljem vsak dan trumoma hodilo v cerkev poslušat lepe nauke. Pomagala sta v spovednici tudi č. gg. iz Želmelej in Kopanja. Najlepši je bil pač zadnji dan dne 8. t. m. na praznik Matere Božje, ko je bil sklep, katerega se je udeležil tudi preč. g. dekan iz Šmarije z jednim g. duhovnim pomočnikom. Popoldne je preč. g. dekan slovesno blagoslovil misijonski križ z običajnimi slovesnostmi. Brez dvoma so misijoni velike koristi za ljudstvo. Presvetli cesar sam je letos ob prihodu v Celje nsgovoril na kolodvoru č. g. superijorja ter mu rekel: „O, misijoni so jako koristna in blagodejna naprava.“ — Za ves trud in nauk pa kličemo gospodom: Bog povrni stotero!

za-te in za otroka. Na to mi je odgovoril Petrovec, da je Marica nevarno bolna in da s tako mati ne more na pot. Ko mu zopet pošljem denar za pomoč v bolezn, piše mi, da je Marica umrla in da vsled tega tudi žena hira ter da se je bati najhujšega. In malo mesecev pozneje došlo mi je pismo od njega, da si res umrla. — Poslal sem mu zopet denarja za pogreb ter ga prosil, naj mi sporoči kaj o zadnjih trenutkih tvojega življenja, o pogrebu in kam da so te pokopali. — Vse to mi je doposlal in celó mrtvaški list, za katerega ga nisem prosil in katerega je, kakor se vidi, dal ponarediti.“

„Ta zlobnež peklenski,“ reče žena, „toliko denarja je prejel in jaz sem medlela v pomanjkanju.“

„Tak je bil torej Petrovec, niti zlodej iz pekla bi ne bil mogel grše ravnati s pošteno, a zapuščeno ženo. In jaz, jaz kratkovidnež sem mu vse zaupal! Le počakaj, da mi prideš v pest! Razmlinčil te bom v prah, da prejmeš zaslužen kazni za svoje izdajstvo!“

Komaj so potolažili razsrjenega Ivana.

„John, bodi srečen s svojo ženo, jaz se vrnem v Ameriko. Britko mi je bilo v trenutku pri srcu,

Štajarsko. Svetli cesar so iz lastne blagajnice poklonili 100 gl. podpore za šolo pri Novicerkvi v Halozah, 100 gl. pa za šolo v Runčji pri Veliki-nedelji. — Gosp. Weingerl, dosluženi učitelj v Cirkvicah na Dravskem polju, je dne 11. decembra slavil osemdeseti rojstveni dan svoj. Vsled tega so učitelji okraja ptujskega pri nekem zborovanju sklenili, da starčeku za redko slovesnost častitajo. — V Ormožu ustanovili so „vinorejsko društvo“ z namenom, da podpira vinogradnike v tamošnjem okraju. Občinski odbor pri Sv. Iliju blizo Maribora je pa sklenil, da se v prid vinorejstvu napravi trsovница, v kateri bodo vzrejevali ameriške trte in jih razdeljevali med občane. — Simon Rek je ob gori Orlici na Pohorju podiral dresje. Med tem se je od pečine odluščil kamen in se zvalil na Simona ter ga usmrtil. — Na Slatini imajo „nemški“ zastop občinski. Za gospodarstvo potrebuje 55%, občinskih doklad, to je 55 kr. za vsaki goldinar cesarske dače. — Dokler je okrajni odbor v Celji bival v „nemških“ rokah, potreboval je po 25% okrajnih doklad, odkar pa gospodari Slovenec, potrebujejo po 21%, tako bo tudi v novem letu. — V spomen na zlato sv. mašo Leona XIII., na štiridesetletnico cesarjevanja Franca Jožefa, na zlato sv. mašo knezoškofa sedaj že pokojnega Jakoba Maksimilijana, kot spomenico na omenjene redke slavnosti so radodarni farniki v Grižah sklenili, da na „gradišču“ postavijo cerkev-podružnico, ki bo posvečena bl. Devici Mariji Lurdskej. Poslopje so lani spravili pod streho.

a ko sem se sedaj pričala, da si ti pošteno ravnal, da so vse te spletke zakrivil le drugi, sedaj se lahko ločim od tebe.“

Nekaj dnij pozneje odplula je zopet ladija v Ameriko in na njej se je vračala tudi ameriška nevesta v svojo domovino, kjer je zaradi svoje poštenosti in pridnosti kmalu dobila ženina sebi všečnega.

In kaj je bilo s Petrovcem? — Ko so policaji, kamor je Ivan naznanil silno zločinstvo, prišli v njegovo stanovanje, našli so je prazno. Petrovec je izginil. Ljudje so govorili, da je bežal v Ameriko ter tako ušel svetni pravici.

Ivan pa se ni več vrnil v Ameriko. Prisluzil si je toliko imetja, da je srečno živel v krogu svojih domačih, katerim je mnogo vedel pripovedovati iz Amerike. Žena je polagoma ozdravela in počasi so se zgubile rane prestanih grenkih poskušanj. Vsaki dan so hvalili Boga, da je osramotil nakane sovražnikov ter združil zopet srca, ki so si tudi ločena ostala zvešta.

Vzlasti o božičnih praznikih so se radi spominjali prestanih britkostij ter pripovedovali jih svojim otrokom.

Letos prizidali so zvonik in so nedavno slovesno nad istim zasadili križ. — Bodi še povedano, da v Ljubljani vsaki mesec enkrat v obsegu po tri pole izhaja leposlovnih in znanstvenih list, ki se imenuje „Dom in Svet“. Krasen in vsega priporočila vreden časopis je letos priobčil 68 slik ali podob, mej njimi na strani 425 nahajaš tudi „Grizbe“ s farno cerkvijo, z vasjo Medgajnice in z novo podružnico Marija-Lurd.

Koroško. V Št. Janžu v Rožni dolini so imeli občinske volitve dne 9. decembra. — V Prevaljah se je dne 30. nov. zbralo nad 150 posestnikov pri shodu katoliško-političnega in gospodarskega društva. Prvi je poročal poslanec g. Gr. Einspieler v svojem delovanju v deželnem zboru. Navzoči volilci so mu soglasno izrekli svoje zaupanje. O delovanju političnega društva je poročal podpredsednik g. V. Legat. Slovenskim državnim poslancem odpošlje društvo zahvalo koroških Slovencev; zahvalo tudi pošlje društvu poslancu Zallingerju, ker se je v delegaciji krepko oglasil za pravice, svobodo in neodvisnost sv. Očeta. G. Servicelj je poročal, kaj je deputacija koroških Slovencev storila in zvedela na Dunaju. — V Libučah pri Pliberku so pri občinski volitvi zmagali Slovenci, dasi so bili na nogah vsi pliberški Nemci. — V Zabnicah obiskuje ljudsko šolo 159 slovenskih in le 8 nemških otrok; a uče se v nemškem jeziku, katerega seveda slovenski otroci

nič ne razumejo. — Vrlo narodna občina Št. Jakob v Rožni dolini pokazala je minulo sredo sijajno, da v njej bivajo zares korenjaki, ki so si v svesti, za kaj se gre v borbi za narodno enakopravnost. Akopram so liberalni nemškutarski nasprotniki napeli vse svoje sile, — na dan volitve so sijajno pozébli! Po hudi volilni borbi, kakoršne doslej še nismo doživeli, zmagala je namreč slovensko-katoliška stranka v vseh treh volilnih razredih. Vdsležba pri volitvi še nikdar ni bila tako ogromna nego to pot in zbralo se je volilcev kakor nikoli poprej! Nasprotniki prodajali so medvedovo kožo že prej, predno so medveda imeli. V Rožeči praznovali so že delj časa sém svojo zmago ter napivali bodočemu nemškutarskemu županu P. Toda Rožečani so samo obračali, vrli Šentjakopčani pa obrnili, t. j. volili slovenske možé. Ko se je nemškutarska garda pri volitvi prepričala, da nemškutariji v št. Jakopu pšenica ni še dozorela, zginila je s svojim voditeljem vred, kakor kafra na zraku! — Ta srečni izid je tem pomenljivejši, ker se ta vrla občina boruje že 13 let za slovensko šolo, in velikega pomena bi bil poraz v tej slovenski postojanki. Slava in hvala torej vrlim volilcem, ki so na dan volitve prišli v polnem številu na volišče, ter pokazali, da se ne podajo nobeni nasprotni sili. Ziveli!

—r—

Cerkev in šola.

Podobe iz življenja.

1.

Leta 1876 pride nekega dne gospa N. vsa razburjena k gospodu župniku. Iz njenih ust se vlije cela povodenj pritožb zoper učitelja iz B., ki baje njenega sinka Milana strogo ima in ostro kaznuje. Ravno včeraj je prišel Milanček jokajoč domov ter tožil, da ga je učitelj po krivici natepel. Župnik razburjeno ženo tolaži, rekoč: „Pomirite se mati! Vi krivico delate učitelju, ker pravite da je prestrog z Vašim sinom. Učitelj je miren in nepristranski mož. Ako kaznuje Vašega Milana, gotovo ta tudi zasluži. Saj tudi jaz dobro poznam Vašega Milana in sem že tudi Vam naročal, da ga imejte bolj v strahu, sicer ni od njega nič prida pričakovati.“ — A župnik ni nič opravil s svojimi pomirljivimi besedami. Mati je bila še bolj razburjena in ko je šla skozi vrata, rekla je: „Vidim, da ste ravno taki, kakor učitelj; vsi skupaj držite! Z Bogom!“ — In zaloputnila je z vrati ter hitela domov najbrže božat svojega razposajenega Milančka.

* * *

Deset let pozneje, v aprilu 1886 pride ista mati zopet k župniku. Toda sedaj ni bila več ona čvrsta, ponosna in mogočna žena, ampak sključena, postarana ženica. Jokati prične pred župnikom in prosi ga pomoči. Njej ni več živeti pri sinu Milanu. On se več ne meni za mater (oče je med tem časom umrl), izostaja po noči z doma, izmika denar, ne loti se nobenega dela ter z drugimi pajdaši dela nemir po okolici. Včeraj pa je mater celo vdaril, ko ga je svarila ter mu očitala njegove nerodnosti. Glasno ihteč mu je mati vse to pripovedovala. — Župnik ji reče: „Žalostne reči mi pripovedujete, uboga žena, toda s praznimi tožbami se tu nič ne doseže; treba le gledati, kako bi se tukaj pomagalo. Pred vsem prav pridno molite za izgubljenega sina, jaz vam bom tudi pomagal. Pri tem pa seveda ne smete pozabiti, da popolno brez krivde tudi vi sami niste. Gotovo se še spominjate, kako ste pred več leti tožili gospoda učitelja; ko bi bili takrat poslušali moj svét, ki sem ga vam dal, morda bi bilo sedaj drugače. Kar ste pri prvem sinu zagrešili in zamudili, skrbite, da popravite pri družih otrocih. Pri Milanu pa je sedaj jedina nada — molitev.“

„Oče gredó!“

„Otroci, urno na delo in vi mali, bodite tiho!“

In naenkrat obmolkne veselo žugolenje, mati je prenehala s pripevedko; urno se poskrijejo vse igrače, mati gre v kuhinjo, stareji otroci za mizo k knjigam, manjši pa v kót. — Vse pričakuje v strahu, kedaj da stopi v hišo strogi oče z nagubančnim čelom in osornim obrazom. Ko pride v hišo, ne pogleda nikogar, sede na svoj prostor in dela, kakor bi nikogar v sobi ne bilo. Pa saj bi človek res mislil, da nikogar ni, ker so otroci tako tihi. Vse veselje je izginilo iz hiše, strah prevladuje vzlasti

otroke in vse zato, ker je prišel domov — oče, strogi, za družino neskrbni oče!!

„Oče že gredó!“ — „Kje, mati, kje so oče?“ klče mali sinko in hiti z drugimi vred iz hiše očetu naproti, vé namreč dobro, da ima oče vedno kaj zanj. Drugi zapró knjige, odnehajo od dela, da pozdravijo očeta. Poprej je bilo v hiši vse tiho, vse zamišljeno v delo in učenje, sedaj je vse glasno, vse veselo, ker je prišel domov — oče, skrbni dobri oče! Kak razloček sedaj med obema dogodkoma in kak razloček še le v prihodnosti! — Starši, odgovor boste dajali pred Bogom za vzgojo otrok, pazite nauje!

Gospodarske in obrtnijske stvari.

Konservativno obrtno društvo v Ljubljani prav marljivo napravlja svoje shode. Omenjali smo zadnjič spomenico, katero je društvo izročilo deželnemu odboru Kranjskemu zaradi preobilnega rokodelskega dela, ki ga kaznjenci v prisilni delavnici izvršujejo v škodo ljubljanskim rokodelcem. — Danes nam je posebej omeniti prošnjo, katero je konservativno obrtno društvo poslalo državnemu zboru zaradi posvečevanja praznikov. Ta prošnja na državni zbor se glasi: „Nujna potreba je, da se po ustavnem potu prenaredi postava za nedeljsko praznovanje in nedeljski počitek in se s tem reši važno vprašanje. Z ozirom na to stavi III. redni shod „Konservativnega obrtnega društva“ v Ljubljani dné 29. novembra 1891 sledečo resolucijo: V postavi z dné 8. marca 1885, drž. zak. št. 22 pod § 75. je določeno: „Ob nedeljah mora vsako obrtno delo počivati.“ Tudi je navedeno, da se mora delalcem ob nedeljah od strani delodajalcev dopustiti, naj se po svojem veroizpovedanju vdeležé dopoldanske službe božje, ter da se mora počitek od dela najkasneje ob 6. uri zjutraj pričeti. — Ker se pa postava v mnogih krajih popolnoma prezira, je potrebno, da se ta postava po ustavnem potu prenaredi in strogo izpelje; razširi naj se pa v tem, da naj ima postava za nedeljsko in prazniško posvečevanje in počitek veljavo ne samo za obrtni, ampak tudi za trgovski stan. — V postavi naj bo določba, da se pričetek praznovanja nedelj in praznikov, ne kakor dosihmal ob 6. uri zjutraj, ampak s pričetkom dneva prične in konča z nastopom delavnika. — Postavo naj izvršujejo ne samo rokodelci, obrtniki in trgovci,

ampak tudi tovarnarji in rudokopi, sploh naj boče uzor prenarejeni postavi državna postava angleška.“ — Tudi v Ljubljani se premalo posvečujejo nedelje in prazniki. — Želeti bi bilo, da bi bila ljubljanskim katoličanom zadosti božja zapoved za praznovanje nedelj in praznikov, da zato ni treba še posvetni gosposki groziti z denarno kaznijo ali zaporom.

Kmetijske podružnice. Iz Hrenovic se nam poroča, da se je dné 29. nov. zbralo na Dolcah mnogo posestnikov, da osnujejo kmetijsko podružnico. Oglasilo se je za-njo 33 udov, predsednik podružnici je g. J. Kraigher iz Hraš. — Dné 8. dec. pa je bil osnovalni shod kmet. podružnice za vremsko-košansko dolino. Predsednik je g. župn. Škrjanec. — V Kamniku je imela kmetijska podružnica dné 26. nov. občni zbor. Za predsednika so zvolili g. E. Jauzeiča posestnika na Perovem; v odbor so voljeni: Jan. Jerau v Šmarci, Karol Prelesnik v Strahovci, And. Svetlin v Podborštu, Iv. Stele v Kamniku, Nik. Zadnikar, živinozdravnik in Val. Burnik, nadučitelj. G. Pirc je govoril o reji prešičev, priporočal angleško pleme, hrvaško pa je za pleme odsvetoval; za govedorejo priporočal je belansko plema. — Dné 8. nov. je imela tuhinjska podružnica svoj občni zbor, na katerem je predsednik g. Mat. Klun priporočal zanimanje za kmetijsko družbo; govoril je tudi obširno in temeljito o presajanju sadnega drevja. — V Št. Vidu nad Ljubljano je imela kmetijska podružnica dné 15. nov. občni zbor. Pirc je govoril o ravnanju z gnojem. Iz poročila načelnika g. Žirovnika je razvidno, da šteje podružnica že šestdeset članov.

Razne novice.

(Veseli dan) je bila zadnja nedelja za učence in učence tukajšnjih ljudskih šol. Za ubogo mladino vnete gospe in gospodičine, in sicer gosp. ces. svetovalca Murnika gospa soproga, gospa Ivana Premkova in gospodičini Marija Kleinova in Julija Premkova, so tudi letos, kakor že mnogo let, večeraj ob 11. uri dopoldne v čitalnični dvorani pripravile prav lepega in bogatega Miklavža. Tem povodom se je zbralo na prijazni poziv gospejnega odbora mnogo odličnega občinstva, med drugimi gosp. deželni predsednik baron Winkler, gospod vladni svetovalec Merk, več nadzornikov, profesorjev in učiteljev. Katehet v uršulinskem samostanu, čast. gosp. Merčun, je nagovoril otročiče s prav prisrčnimi besedami. Obdarovanih je bilo 86 otrok s celo zimsko obleko, nad 100 parov čevljev je bilo razdeljenih; vrh tega je še vsakateri dobil hleb kruha in druge pekarije. Veselje je otrokom žarilo na obrazih, ko so prejeli darove. Konečno je še čast. g. katehet Smrekar zaklical „slava“ presvetlemu cesarju in njega deželnemu namestniku. Bog povrni vsem dobrotnikom, osobito blagim damam, ki se trudijo, nabirajoč darove.

(Premeščeni) so: č. g. V. Vidergar, kapelan v Polhovem Gradcu, v Št. Jurje pod Kumom; č. g. Ivan Volk s Trebelnega v Polhov Gradec, č. g. Feliks Zavodnik, duh. pomočnik pri Sv. Jakobu v Ljubljani na svojo prošnjo v Novo Mesto kot kapiteljski vikarij, č. g. Matej Končar iz Novega Mesta v Semič, č. g. Matija Mrak iz Bibince k Sv. Jakobu v Ljubljani.

(Duhovniške promembe v krški škofiji.) Čast. g. Simon Greiner, dosedanji provizor v Št. Jakobu pri Celovcu, je imenovan za župnika, in čast. gosp. Franc Formas, župnik v Bleiberških Rovtah, je dobil faro Lieding. — Čast. g. Jož. Homan je premeščen za kapelana v Št. Mohor. Čast. g. Jan. Pečnik, župnik v Podgorjah, je stopil zaradi bolehnosti v stalni pokoj.

(Nesreči.) Iz Smartina pri Litiji se nam poroča: Minolo soboto popoldne je ponesrečil Jože Ulčar, posestnik iz Ceroveca, ko je peljal voz po strmem potu v gozdu. Voz ga je vrgel na stran s tako silo, da je z glavo priletel na štor ter bil takoj mrtev. — Dne 15. t. m. pa je nekemu delavcu v litijski predelnici odtrgalo na roki tri prste.

(Tatvina) Posestniku Martinu Ovnu iz Zavozelj v ljubljanski okolici so neznan tatje ukradli 24 stotov sena v vrednosti 36 glđ.

(Ciganska nadloga.) Dne 12. t. m. so prišli trije cigani v hišo Kržinarjevo pod sv. Katarino nad

Medvodami beračit. Luka Alič iz Gaberja, ki je bil slučajno v hiši, posvari cigane zaradi nadležnosti, češ, da so mladi in naj gredo delat. Jeden ciganov nato iz pod sukuje potegne pistolo ter ustrelji, vendar Aliča le lahno rani. Orožniki zasledujejo potepine.

(Izpred porotnega sodišča.) Pri zadnjih porotnih sodbah so bili obsojeni: 21letni Jakob Črne, ker je po noči od 20. na 21. dan septembra na potu iz Most na Studenec v pretepu ubil Jak. Hlebša; dobil je tri in pol leta težke ječe. — Zapravlivec Alojzij Grošelj je zažgal v Radomljah v kamniškem okraju kozolec Frauceta Jermana. Pogasili so o pravem času ogenj, da škode ni bilo; vendar je dobil zažigalec pet let hude ječe. — 16 let stari pekovski vajenec Anton Bežek, ker je ukradel Fr. Novaku na Jami iz skrinje nekaj srebrnega denarja in hranilnične bukve za 400 glđ., Jan Čebašku iz Moš in Jak. Ovčijaku iz Jame vsakemu po nekaj denarja. Tat je vse tajil, a obsodili so ga na 15 mesecev hude ječe. — Posestnik Alojzij Knafele iz Jurešice, v bistriškem okraju, ki je s sekiro udaril Lor. Sajna ter mu presekal tri rebra in ga tako poškodoval, da je vsled tega ranjenec umrl. Zatoženeu so prisodili štiri leta ojstre ječe in vsako leto enkrat samotni zapor v temnici s trdim ležiščem. — Dekla Marija Blatnik s Kitnega vrha v novomeškem okraju bila je obsojena na vislice, ker je dne 18. oktobra t. l. pri Lescah vrgla v Savo svojega deset mesecev starega otroka. — 32letni Fr. Ahčan iz Lazov obsojen je na deset let hude ječe, ker je 20. okt. zažgal poslopje Florijana Novaka v Št. Vidu. — 15letni mizarški učence Jos. Švajcer iz Stanešič, ki je bil v preiskavi zaradi hudodelstva uboja, je bil oproščen.

(Pri porotnih sodbah v Celji.) Viničar Janez Krivec je z nožem razmesaril Mateja Florjančiča v Hočji pri Mariboru. Za pokoro so mu naložili 5 let hude ječe. — Štefan Šalaman v Jurovcu blizu Ptuja je od svojega zeta Martina Laha zahteval dolžnih 814 glđ. A da se Lah plačilu izogne, je zavratno napadel in usmrtil tasta Štefana. Sodniki so mu prisodili smrt na vislicah. — Blaž Simonič si je „na podo“ iskal denar vzlasti pri duhovnikih, rad si je pomagal z lažjo, rekbi, da je brat nekega dekana. In da bode „bogatejši“, delal je tudi sam papirnate goldinarje; za denar iz svoje delavnice bo se v ječi redil 10 let. — V krčmi pri železnici v Skalah sta se dva Taljana skregala. Donočo je s nožem pehnil Bizareta, da je ranjenec umrl. Ker pa je morilec smrtonosno dele opravil v obrambi samega sebe, vsled tega je spoznan ubojstva nekriv.

— Peter Vrlič se je 1885 oženil z Julijano Letel. Da se žene znebi, je v kruh primešal mišnice, razven tega je nagovarjal Franca Križana, naj mu ženo pošlje na drugi svet. Ali poskušnje so spodletele. Vrliča so obsodili v hudo ječo za 10 let. — Jožef Baumann v Poljčanih je zoper Antona Grunderja v nemško-liberalni list „Marburger Zeitung“ poslal neko naznanilo, v katerem se nahajajo žaljive besede. Zavaljo te nespodobnosti bo sedaj moral plačati 150 gld. globe ali pa v zaporu svojo nepremišljenost premišljevatl skozi 1 mesec, časnik pa so obsodili na 60 gld. Nauk: Govori in piši vsakokrat spodobno! Žalostno znamenje časa!

(Iz Stare Loke) se nam poroča: Ni še dolgo, ko je v Papirnici, četrte ure od fare, ogenj upepelil Balsoču vse imetje in zdaj zopet imamo jednak, a mnogo žalostnejši prizor. V Moharjevi koči pri Sv. Duhu vname se, ne znam kako, v soboto zvečer ob 9. uri in kmalu je bilo vse v pepelu. Strahotno je pa to, kako je Beza Tušek končala svoje življenje. Vsa prestrašena ne more do vežnih vrat, ker je bilo vse v ognju zunaj, skuša skozi okno prodreti, a vjame se tako, da ne more niti naprej, niti nazaj. Krog in krog pa je bil ogenj in dim. V tem strašnem položaju, ker ji tudi ljudje ne morejo pomagati in je rešiti, kriči tako strahovito, da jo pol ure daleč slišijo in se prestrašijo. In v takem položaju zaduši jo dim, ogenj pa osmоди glavo in roke odžge. Dve drugi osebi sta se vendar srečno še rešili o pravem času, kar se pa napominani ni posrečilo. Resnično, da človek ne zna, kje in kaka smrt ga čaka! Ta slučaj naj bode resen opomin, kako varno je treba z ognjem ravhati.

(Grozna nesreča) se je te dni zgodila v Bakercu, v ambruški župniji; v tužemberškem sodnem okraju. Kakor se nam namreč poroča, odpravljaj se je neki tamošnji gospodar na lov ter usedši se h kosilu položil puško na posteljo. Štiriletni otrok na tihoma zleze k puški, napne petelina, puška se sproži in ves naboj zadene staro mater, ki je bila takoj mrtva. Shranite torej puške!

(Smrt v Dunavu.) Dne 1. decembra potegnili so iz Dunava na Dunaju dva utopljenca, moža in ženo, ki sta bila zvezana z vrvice. Iz pisma, ki so je našli pri ženi, je razvidno, da sta zakonska Janez in Marija Domladiš, doma iz Ilirske Bistrice na Notranjskem, ter prostovoljno skočila v hladne valove. Janez Domladiš se je priselil leta 1880 na Dunaj, kjer je tržil z lesom. V sled nesrečnih spekulacij izgubil je vse svoje imetje in je konečno celó trpel glad, to je oba privedlo k samomoru; Domladiš je bil star 60, soproga njegova 55 let.

(Tatvina.) Iz Podgraj v okraju Volovsko v Istri se nam poroča: Minoli ponedeljek med 6. in

7. uro zjutraj, ko je tamošnji č. g. župnik Štefan Jenko opravljaj zornice, je neznan tat s ponarejenim ključem odprl vrata v spalnico ter odnesel cerkevno blagajnico, v kateri je bilo državnih obligacij nad 4000 gld., dolžnih pisem nad 2000 gld., več ustanovnih in drugih listin. Gosp. župnik je pogrešil tudi žepno uro s srebrno verižico. Tat je moral hiteti, ker miznica, v kateri je bil denar, ni odprl, celó petaka na mizi ni zapazil.

(Poskušaj samomor z — žebli.) Dne 27. novembra prišel je priletan mož obvezan na glavi v dunajsko splošno bolnico. — Zdravniki moža, ki ni kazal nobenih posebnih znamenj kake bolečine, pregledajo in najdejo, pet po tri palce dolgih žebeljev zabitih v glavo. Zabil si jih je 67 let stari krojač Franc Mader sam. Tisti dan se je namreč zaklenil v svojo sobo ter si je hitro s ključarskim kladvom zabil žeblje v glavo z namenom, da bi se umoril. Nesrečnež je namreč prišel ob pamet. Eden žebeljev je tičal do polovice v glavi ter je ranil možgane, drugi so bili le palec globoko v glavi. Nesrečni človek je dokončal to strašno delo v kaki pol uri. Nato si obeže glavo, vzame klobuk in se poda v bolnico — peš. Zelo je bil utrujen, ko je prišel v bolnico, a pri zavesti je bil in vse je mirno povedal, kako je delal sam seboj. Na tem so spoznali zdravniki, da je zblaznel. Zdravniki so mu srečno vse žeblje potegnili iz glave. — Stanje bolnikovo seveda je smrtonojevno, vendar izražajo časniki po poročilih zdravnikov upanje, da ozdravi.

(Kako se zamoreš celo zimo z jednim samim vozom drv greti?) Nekdo se je pritoževal, da čez zimo le preveč drv pokuri, katere ga mnogo veljsjo. Njegov prijatelj mu reče: Ako hočeš z malo drv shajati, ne da bi te zeblo, kupi voz drv in zloži jih na svojem dvorišči v skladovnico. Kedar Te bode začejnalo zebsti, pojdi k tej skladovnici in znosi poleno za polenom pod streho. Verjemi mi, da se pri tem ogreješ. Kedar te pa bode zopet zeblo, nosi drva izpod strehe nazaj na dvorišče. Tako delaj vso zimo in dobro se bodeš grel z jednim vozom drv, katerih celo nič manj ne bode.

(Tržna cena v Mariboru.) Pšenica 8 gld. 20 kr. rž 7 gld. 10 kr., ječmen 4 gld. 80 kr., oves 3 gld., koruza 5 gld. 30 kr., proso 4 gld. 90 kr., hajdina 4 gld. 90 kr., krompir 2 gld., vse po hektolitru; kilo fižola 11 kr., leče 30 kr., graha 24 kr., riže 28 kr., sladkorja 36 kr., suhih sljiv 34 kr., luka ali čebule 6 kr., komina 36 kr., hrena 15 kr., masla 1 gld., masti 66 kr., slanina (špeha) sveže 52 kr., povojene 70 kr., putra 90 kr., sira 12 kr., govedine 56 kr., teletine 60 kr., svinjetine 54 kr.; liter prosenega pšena 12 kr., mleka svežega 10 kr., posnetega 8 kr.; jajce 3½ kr.

Vabilo na naročbo „Dom in Svet“-a za leto 1892.

Majhna je naša slovenska domovina, mal je naš narod: a, hvala Bogu! lepa je naša zemlja, obilne duševne in telesne darove ima Slovenec. Ni mu treba žalovati, zakaj je ravno tega rodu in iz te dežele: vzrokov ima dovolj, da ljubi deželo in rod; mora pa seveda poznati te vzroke.

Dasi je bil „Dom in Svet“ izprva skromen po obliki in obsegu, vendar je imel jako važen namen od začetka do sedaj in se trudil za ta namen vsekozi dosledno. Ta namen je bil: Da bi se naš narod vsestransko vzbujal in razvijal, zlasti v vednosti in umetnosti na trdni krščanski podlagi.

Tudi za naš narod so oni večni vzori resnice in lepote, ki krepé, povzdigujejo in blažijo človeka tem bolj, čim bolj, čim čisteje, čim odločneje se zanje trudi. Ali naj zopet naznanjamo, da hočemo

tudi v novem letniku kazati našemu narodu one vzore, ki so večni in tistemu vdahnejo neumrljivost, ki se jih oklene?

Da, hodili bodemo po dosežani poti, ker smo prepričani, da je prava, ker nam mnogi Slovenci v besedi in dejanju (z naročevanjem) pritrjujejo, da se vjemajo z nami. Slava jim!

Povdarjati pa moramo odločno in krepko, da se bodemo trudili za prave krščanske vzore, kakor jih nas uči sv. vera in zdrava pamet. Ravno dandanes je to potrebno, ko se prodaja tudi Slovenem marsikaj kot leposlovje, kar pa ni lepo, ampak grdo, skoro bi rekel — nesramno, ko se uči občinstvo zaučevati in zasmehovati cerkev, njene služabnike, celó sveti zakrament, kaj še le njene naprave! Kam pride naš narod, ako ga bodo pripra-

Urednik „Dom in Svet“-a fotografuje staro-egiptovske spomenike.

(Za „Dom in Svet“ narisal J. G.)

vili na to pot? Ali bode ta narod srečen, ako se bode navzel sovraštva proti duhovskemu stanu in pa nemarnosti, katero mu ponujajo?

Kakor se bodemo skrbno oklepali resničnih in trdnih načel ali mislij, tako bodemo pridno in neumorno napredovali v zunanjih izrazih teh mislij ali v obliki. Uredništvo ne bode zadovoljno, da napolni prazne strani brez premisleka; ogibali se bodemo vsega, kar bi narodu škodilo; trudili se pa bodemo, da se navzame zlasti napredujoča mladež vzvišenih nauk, podanih v zali obliki.

Zato obeta uredništvo dobre in lepe pesmi, obeta resnobne in šaljive pripovedi, obeta znanstvene, lahko umevne spise, obeta posebno skrbna književna poročila o slovenskih in tujih (oseb

slovanskih) delih. Iz tvarine, katero imamo, deloma iz obljub pisateljev sklepamo, da bode list krepko napredoval v novem letu.

Težavno skrb, veliko truda, kakor tudi mnogo stroškov si je naložilo uredništvo s slikami. Preskrbeli smo se za novo leto z vsakovrstnimi slikami. Pridobili smo si tudi spretnih močij, ki bodo krasile list z izvirnimi deli. Poleg dosedaj navadnih bodemo objavljali 1. slike velikih umetnikov v obče; 2. slike domačih umetnikov; 3. slike (večinoma izvirne) iz jutrove dežele (orijenta) z zanimivimi potnimi črticami urednikovimi. Prva zbirka bode kazala narodu velika in slavna umetelna dela; druga jim bode pa predočevala domačo umetelnost. S tem bode naš list izvrševal domovinsko

delo, ki je bilo že davno potrebno. In da bodo slike iz tujine zanimale naše naročnike, ne dvomimo prav nič. Kdo bi ne čital rad o deželi čudežev — Egiptu? Precej ob novem letu bode prišel spis o potovanju po tej deželi na vrsto. Slovenci gledajo prav radi lepe podobe, in ravno v „Dom in Svet“-u jih bodo dobili prav veliko iz domačih in tujih dežel. Gledali bodo domače kraje, domača mesta, pa tudi tuje kraje, tuje ljudi, posebno iz Egipta, iz svete dežele in iz Sirije. Videli bodo n. pr. ruske noše, ki bodo naslikane na platnicah, videli podobe naših velikih slikarjev, posebno obeh naših slavnih bratov Šubicev, Janeza in Jurija. Tako se bodo učili Slovenci ljubiti lepe umetnosti in bodo tudi radi dali kaj za lepe cerkvene slike in za cerkveno umetnost sploh. Videli bodo slike tudi iz preteklih časov, da bodo spoznali Slovenci, kako je bilo pri nas nekdanj. Kako prijetne so bukve, v katerih je veliko podob, kako jih gleda vse rado, staro in mlado!

Naročniki bodo imeli koncem leta lepo knjigo v rokah: knjigo stalne vrednosti, knjigo, ki bode vsakega razveseljevala in poučevala, nikogar pa ne žalila; knjigo, ki bode pisana resnobno za odrasle, ne bode pa izpodtakljiva mlajšim; knjigo, ki bode oznanjala čast premile domovine, ponujala pa iz tujine čitateljem, kar se nam bode zdelo dobro in lepo.

Današnja številka „Domoljub“-a prinaša eno sliko, ki je povzeta iz „Dom in Svet“-a. Prihodnjich pa pride večja, da bodo nekoliko sklepali čitatelji, kaj prinaša ta list.

„Dom in Svet“ je bil doslej že večkrat napadan, dasi ni nikomur nič žalega storil. Vendar ima tudi veliko prijateljev in prav bi bilo, da bi se mu jih pridružilo še več. Posebno primeren je list za družine, kjer so odrasli sinovi in hčere.

Izdajatelj listov ne išče nobenega dobička in tudi nekateri prijatelji mu pomagajo iz prijaznosti. Ravno zato je mogoče, da je list tako po ceni, če tudi prizadeva veliko stroškov. Dosedaj ni bil noben slovenski list tako bogato okrašen s podobami in vendar ga dobivajo dijaki za 2 gl. 60 kr. na leto, drugi pa za 3 gl. Izhajal bode kakor doslej na 3 polah z močnimi platnicami, ki bodo tu pa tam tudi imele podobe.

Naroča se s poštini nakaznicami pri: **Upravništvu „Dom in Svet“-a v Ljubljani** in se pošlje lahko ali za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr., za tretjino leta 1 gl. Dijaki za celo leto 2 gl. 60 kr. — Kdor želi, pošljemo mu kako dosedanjo številko na ogled. — Dobí se še „Dom in Svet“ za l. 1889. (brez podob) za 2 gl., za l. 1891. za 3 gl.

Dobile se bodo tudi posebej podobe, ako se bode več naročnikov zanje oglasilo. „Katol. Tiskarna“ jih bode napravila v lepi barvi na trdem papirju.

Uredništvo in upravištvo „DOM in SVET“-a.

Listnica urednikova:

G. dopisniku v Jeruzalemu: Dopis prejeli; ob svojem času pride ne vrsto. — G. Fr. Strausu pod Brdom: Vi bi radi vedeli, kedo je poslal dopis iz Podbrda, dasi kakor pišete „noben ne bo ugovarjal dopisniku. Iz teh Vaših based sklepamo, da je dopisnik pisal popolno resnico, torej bi bilo od Vas bolj pametno, da pozvedujete, kedo je to storil, kar je rečeno v dopisu, kakor pa, da sprašujete, kedo je to pisal. Imena dopisnikov pa se nikomur ne naznanjajo.

Listnica upravištva:

G. J. O. v Ana.: Od poslanega preostaja za leto 1891 še 74 soldov.
G. K. Š. v III. N. A.: Za l. 1892 prosimo še 65 soldov.
Č. g. J. K. v P.: Zelo ste nam vstregli. Bog plati!

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 7. januarja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 12 decembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenič. hktl.	8	80	Špeh povejen, kgr.	—	62
Rež,	6	80	Surovo maslo, „	—	68
Ječmen, „	4	58	Jajce, jedno „	—	3
Oves, „	3	9	Mleko, liter „	—	8
Ajda, „	5	38	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso, „	4	55	Telečje „	—	56
Koruza, „	5	30	Svinjsko „	—	54
Krompir, „	2	50	Koštrunovo „	—	40
Leča, „	11	—	Pišanec „	—	40
Grah, „	10	—	Golob „	—	15
Fižol, „	10	—	Seno, 100 kgr.	—	1 87
Maslo, kgr.	—	84	Slama, „	—	1 96
Mast, „	—	66	Drva trda, 4 mtr.	—	7
Špeh svež, „	—	54	„ mehka, „	—	5

Loterijske srečke.

Dunaj 21. novembra:	73,	27,	57,	62,	59.
Gradec 21. novembra:	15,	80,	58,	81,	68.
Ljubljana 28. novembra:	53,	55,	54,	11,	12.
Trst 28. novembra:	12,	22,	14,	81,	25.

Tvrdka Davorin Podlesnik

v Radečah pri Zidanem Mostu priporoča

dobro gabrova in bukova kopita,

kakor tudi les za škornje (Stiefelhölzer po najnižji cen). — Cenik na zahtevanje zastoj. (180) (3-1)

Pri **IGNACIJ ŽARGI** Pri
niski cen. niski cen.

v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 4

priporoča svojo izborno veliko zalogo

modnega, manufakturnega blaga,

vsakovrstnega perila, kravat itd., blaga za

krojače in šivilje.

Prodaja tudi prav po znižani ceni vsakovrstne

zimsko potrebštine. (182) (3-1)

Jos. Cotman,

pleskar, lakirar in napisni slikar, (7-7)
v Ljubljani, sr. Petra cesta št. 17

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi v lično izvršitev vseh v njegovo stroko spadajočih del, posebej se priporoča gg. obrtnikom (rokodelcem) v izvršitev imenskih in raznih napisov. Delo solidno, trajno in cene nizke.

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Precizne Popravila.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Meštri trg 15.

Najnižje cene

(4)

(20)

Največja zaloga
šivalnih strojev
JAN. JAX,
LJUBLJANA,
Najnižje cene.
Ugodni vplačilni obroki se
(1410) dovoljujejo. (30-26)
Zamenjuje stare stroje.
Poprave vrše se točno
trojno in ceno.

(1410) (9-08)

Cenilniki
zastonj
in franko.

Ravnokar je izšla molitvena knjiga

'Marija sedem žalosti'

posebno priporočena po visokočast. knezoškofijskem ordinariatu.

Cena knjigi: (3)

vezani v platno	gld. — 90
„ usnje, z marmorirano obrezo	1—
„ usnje, z zlato obrezo	1:10
„ usnje, z zlato obrezo in pozlačena	1:20
„ črni šagren, z rudečo obrezo	1:20
„ rujav šagren, z zlato obrezo	1:30

Naprodaj pri **Janezu Bonaču**, knjigovezu v Ljubljani. — Dobiva se tudi v „**Katol. Bukvarni**“ v Ljubljani (0-6)

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije in zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(1863) 28 zobozdravnik (7)

pri Hradskega mostu I. nadstr.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva

Bogato oskrbljena po c. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XXV. državna loterija

za vojaške dobrodelne namene.

3091 dobitkov v skupnem znesku 170.000 goldinarjev in sicer:

1 glavni dobitek s 100.000 gld. z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma à 500 gld., 1 dobitek s 15.000 gld., 1 dobitek s 5000 gld., 1 dobitek s 4000 gld., 1 dobitek s 3000 gld., 1 dobitek z 2000 gld., 1 dobitek s 1000 gld. in 80 dobitkov po 100 gld. v gotovini, naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 gld.

Žrebanje se bo vršilo nepreklicno dne 29. decembra 1891. — Srečka stane 2 gld. a. v.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije, Dunaj, I., Riemergasse 7, II. Stock, in Jakoberhofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah.

Srečke se pošiljajo poštine proste.

Dunaj, oktobra meseca 1891.

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.

(1895) 6-5

(5)

Jedino prava je

razprodaja

v Špitalskih ulicah št. 5
iz

konkursne mase

R. M. Miklavca,

kjer se **manufakturno**
blago prodaja po stalno
določenih cenah, mnogo ceneje,
nego se je kupilo. (1501) 2-1

Jedino prava je

Zobni zdravnik iz Berolina
univ. med.

DR. R. JACOBI

Stari trg št. 4, I. nadstropje, v Ljubljani

ordinira od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne;
ob nedeljah od 9. do 11. ure dopoldne. (1413) 10-8

(5) Za uboge ob petkih od 9. do 10. ure dopoldne.

Katoliška tiskarna
v Ljubljani.

se priporoča preč. duhovščini, dru-
štvom, trgovcem, občinskim uradom
in slav. občinstvu za vsakovrstna v
tiskarsko stroko spadajoča naročila.

Ure budilnice,

ki neizogibno človeka pripravijo, da vstane, po čudoviti nizki ceni
gld. 2-25, s koledrom gld. 3-05, samosvetleče 70 kr. več. Ura s
kukavico, z bogato izrezljano omarico gld. 8, ura s kukavico in
prepelico gld. 18-50, trpežnokovinske remontoir-ure, v ognju po-
srebrene po 5 gld., — ravno ta vrsta v srebrnem okrevu gld. 8,
— srebrna ura na sidro z dvojnimi pokrovom gld. 12, — srebrno,
z dvojnimi pokrovom in koledrom gld. 17. (1400) (4-1)

Ura za gospode iz 14 karatnega
zlata, odprta gl. 28, ura za gospode
iz 14 karatnega zlata z dvojnimi po-
krovom gld. 40, zakonski prstani iz
14 karatnega zlata po gld. 6, sre-
brni obročki v vsaki velikosti, gravi-
rani in pozlačeni gl. 2, žirji gl. 3,
trivrstni granatni obročki gl. 4. Križ
iz 14 karatnega zlata gl. 6, večji
gl. 10. Granatni križ gl. 2, večji gl. 3.
Zahtevaj tovarniški cenik zastoj.

EMIL MAYER.

tovarna za ure in zlatnino
DUNAJ, I., Schottenring 27.

14
karatno
zlato.

Prstan za dame s pristno
koralo, granatom ali came
in s 5 biseri gld. 7. —
6 karatno zlato gld. 2-50.

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIEL PICCOLI**,
lekarnar "pri an-
gelju" v Ljub-
ljani, Dunajska
cesta, je mehko,
učinkujoče delovanje
prebavnih orga-
nov ureja jobe
sredstvo. Odstra-
njuje težkobe v
želodcu, krepa
želodec, ter po-
spešuje telesno odprtje. — Razno-
slija jo izdelovatelj v zabojskih po 12 in
več steklenic. Zabojski z 12 stekl. velja
gid. 1-36, z 55 steklen., 5 kg. teže, velja
gid. 5-26. Poštno plača naročnik. —
1 steklenica velja 10 kr.
(1300) 2

spešuje telesno odprtje. — Razno-
slija jo izdelovatelj v zabojskih po 12 in
več steklenic. Zabojski z 12 stekl. velja
gid. 1-36, z 55 steklen., 5 kg. teže, velja
gid. 5-26. Poštno plača naročnik. —
1 steklenica velja 10 kr.
(1300) 2

Proč z navadno kavo, kupujte

Kneippovo sladno kavo,

ki jo izdeljuje za Avstro-Ogersko po naročilu g. župnika
Seb. Kneippa edino le tovarna

bratov Ölz v Bregencu
na Bodenskem jezeru.

Velečast. gosp. župnik Kneipp se je odločno iz-
rekel zoper bobovo kavo, kakor jo zdaj v prodajalnicah
kupujemo in vživamo. Tista je sad strupenega drevesa,
ne daje telesu nobene moči, razburja le živce, ker je stru-
pena, ter izvaja še druge jedi na pol prebavljene iz že-
lodca. Kneippova kava pa ima ve-
liko redilno moč, pomiri živce,
in je dosti boljše kup. Komur bi se
ta kava ne zdela dovolj okusna, naj jej
primeša nekoliko

OCHRANNA-ZNÁMKA.

Seb. Kneipp

Ölzove kave,

in ne bo skoraj poznal razločka od navadne kave. Pil
bo pa potem redilno, zdravo in ceno kavo.

Kako se ta kava kuha, to se bere že v naših za-
vojih. Kdor kupuje, naj pazi, da dobi pravo blago,
ki ga pozna na tem: zavoji so štirvoglati in rudeči,
bratov Ölz, varnostna marka, ponvica, podoba in
podpis župnika Kneippa. Ölzova kava nosi ime in
ponovo.

Dobi se v vseh boljših prodajalnicah za prekomorsko
blago. — V Ljubljani pri: Jegliču & Leskovicu,
F. S. Rojniku in M. Wagnerjevi vdovi. —
Lahko se pa tudi pri nas naroči, in jo pošiljamo v
zavojih po 4 1/2 kil franko s pošto.

Bratje Ölz,

tovarna za Kneippovo sladno kavo
v Bregencu. (20-4)

131

Dosedaj neprekošeno!

W. MAAGER-jevo pristno sčičeno

Dorševo salo iz kitovih jeter

1133

od

(10-4)

Viljema Maager-ja,
na Dunaji.

Prve medicinske autoritete so preiskale to sred-
stvo in je priporočajo in zapisujejo zaradi lahke pre-
bavljivosti tudi za otroke, v vseh slučajih, v katerih
hoče doseči zdravnik okrepitve vsega organizma, zlasti
pri in pluć, povečanje telesne teže, zboljšanje sokov
in čiščenje krvi sploh. — Steklenice po 1 gid. dobé so
v tovarniški zalogi: na Dunaju III,3, Heumarkt in
v vseh lekarnicah avstro-ogerske države.

Nadalje:

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
kinsko vino

za okrepčavanje pri opešanih silah po prestanih bo-
leznih. — Cena steklenici gid. 1-50.

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
kinsko železno vino

za zboljšanje krvi. — Cena steklenici gid. 1-50.

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
pepsin-vino

za pospeševanje prebavljanja. — Cena steklenici gid. 1-50.

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
pepton-vino

za preživljene telesa brez pomoči želodčne delavnosti.
— Cena steklenici gid. 1-50.

Dr. Karola Mikolasch-a španjsko
rabarbarsko vino

za pospeševanje delovanja črev. — Cena steklenici gid. 1-50.

Dobé se skoro v vseh lekarnah.

Glavno zalogo in glavno razpošiljalnico
za avstro-ogersko državo ima:

Viljem Maager na Dunaju,
III,3, Heumarkt 3.

Filip Kisovar,

krojaški mojster,

v St. Pavlu pri Preboldu

se priporoča slav. občinstvu v mestu in na deželi v lično izdelovanje

obleke po najnovjšem kroju.

Jamči za solidno, dobro delo, pošteno postrežbo in nizko ceno. (1175) (5-5)

**Vse rabljene
pismene znamke**

kupi je vedno

G. Zechmeyer, Noremberg (Nürnberg).

Obrazci zastoj.

20-4

Pri zlatem drž.
jabolku.**P. PSERHOFER**Zum goldenen
Reichsapfel.

lekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne krogeljice, poprej **univerzalne krogeljice** imenovane, so staroznano zdravilno sredstvo. — Že mnogo desetletij so te krogeljice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh krogeljic velja: **1 škatljica s 15 krogeljicami 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovanej pošiljavi po povzetu **1 gld. 10 kr.** — Če se naprej pošlje denar, velja s poštne prosto pošiljati: **1 zavoj krogeljic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr.** (Menj nego jeden zavoj se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecno**J. Pserhoferja kri čistilne krogeljice.**in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski pečat **J. Pserhofer** in sicer v **25 rdeči 21** barvi.**Balzam za ozebljine J. Pserhoferja**, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.**Trpotčev sok**, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.**Ameriška maža za protin**, 1 gld. 20 kr.**Prašek proti potanju nog**, škatljica 50 kr., s frankovano pošiljati 75 kr.**Balzam za gušo**, 1 flakon 40 kr., s frank. pošilj. 65 kr.**Zdravilna esenca (Praške kapljice)**, proti sprjemenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd. 1 stekl. 22 kr.**Angleški čudezni balzam**, 1 steklenica 50 kr.**Fijakarski prašek**, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljati 60 kr. (10-4)**Tannochinin-pomada, J. Pserhoferja**, najbolje sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.**Univerzalni obliž, prof. Steudel-a**, sredstvo pr. ranam, oteklinam itd. 1 lonček 50 kr. s frank. pošiljati 75 kr.**Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a**. Domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljenja. 1 pak. 1 gld.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbé.

Pošiljatve po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa tudi proti povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnej nakaznici), je poština dosti nižja nego pri pošiljatih s povzetjem.

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri **G. Piccoli-ju**.

Robi za na glavo, svilnati in volneni, v najrazličnejših bojah, platno, kotonina,

hlačevina, volneno blago

lepo, močno, dvojne širokosti, meter po 50 kr. in više.

Fr. Petrič,

trgovina z manufakturnim in kramarskim
blagom
v Ljubljani, Špitalske ulice 6

Domača trdka!
Poleg Lingarjevih ulic.Najnižje cene!
Ceniki in vzorci franko!

priporoča svojo največjo zalogo in najraznovrstnejšo izbero
modnega in kramarskega blaga,
sukna za moške in ženske obleke.